

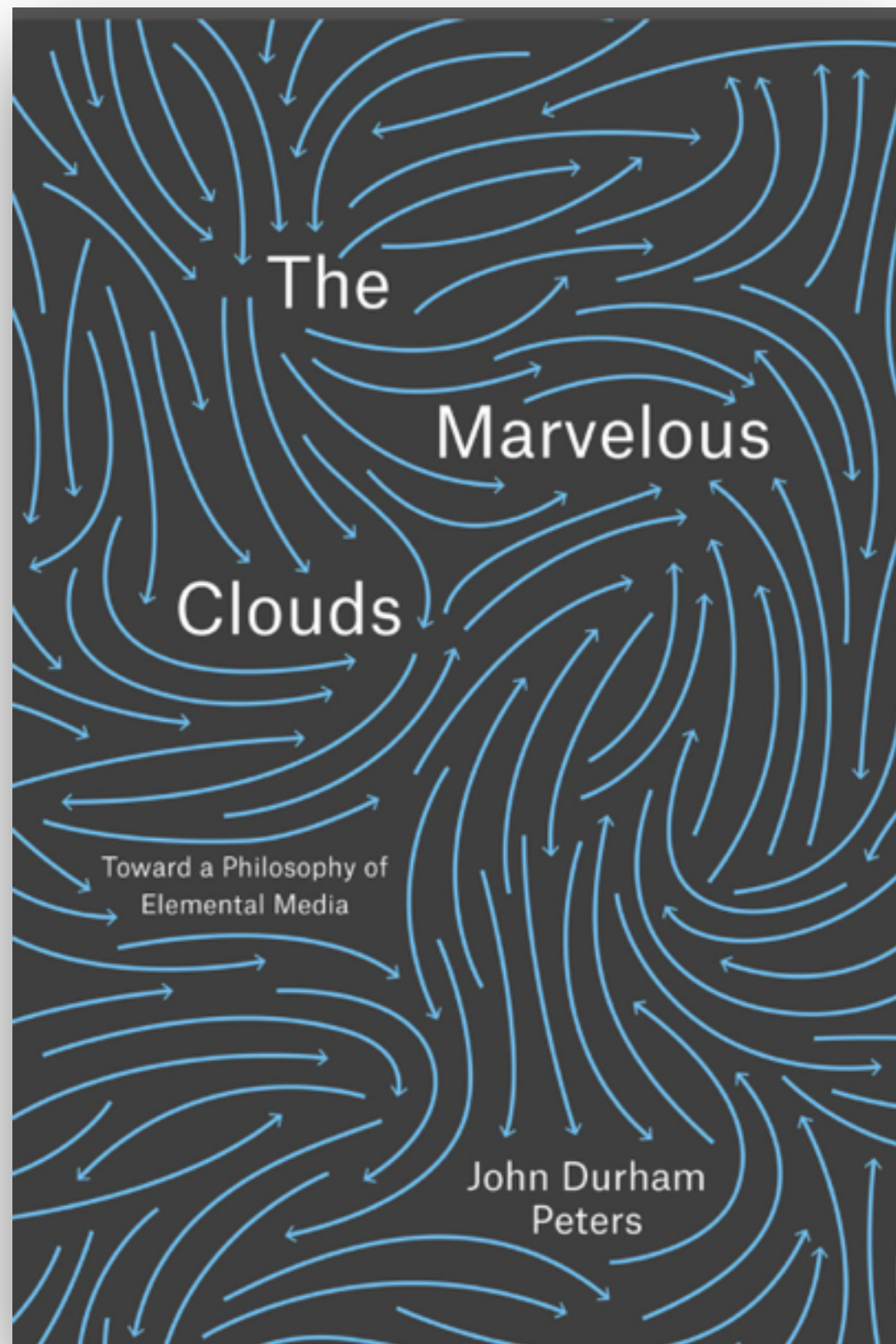


Mediemetoder– doktorandkurs, HT 2015

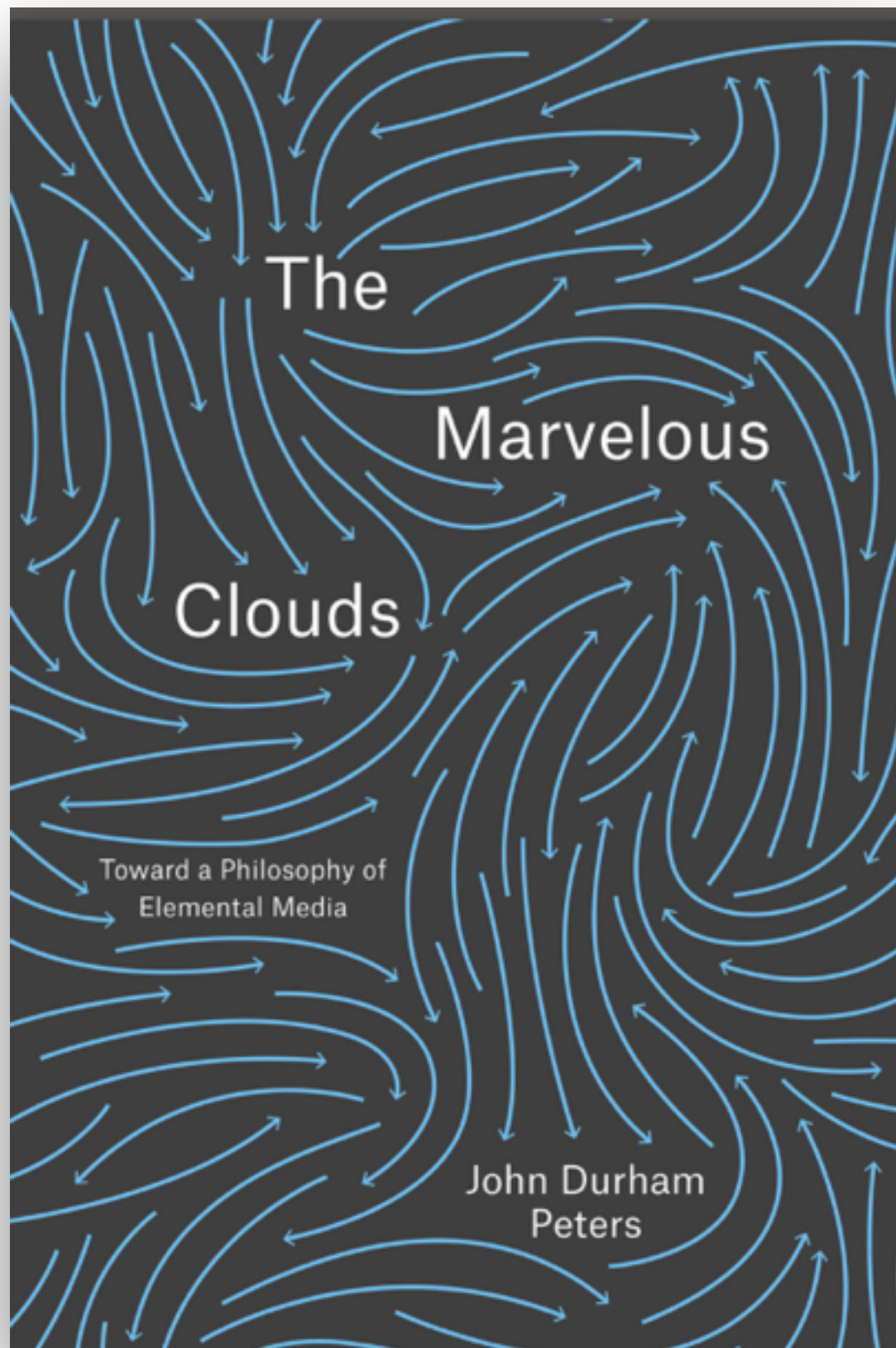
Prof. Pelle Snickars

4. Digitala metoder

Durham Peters

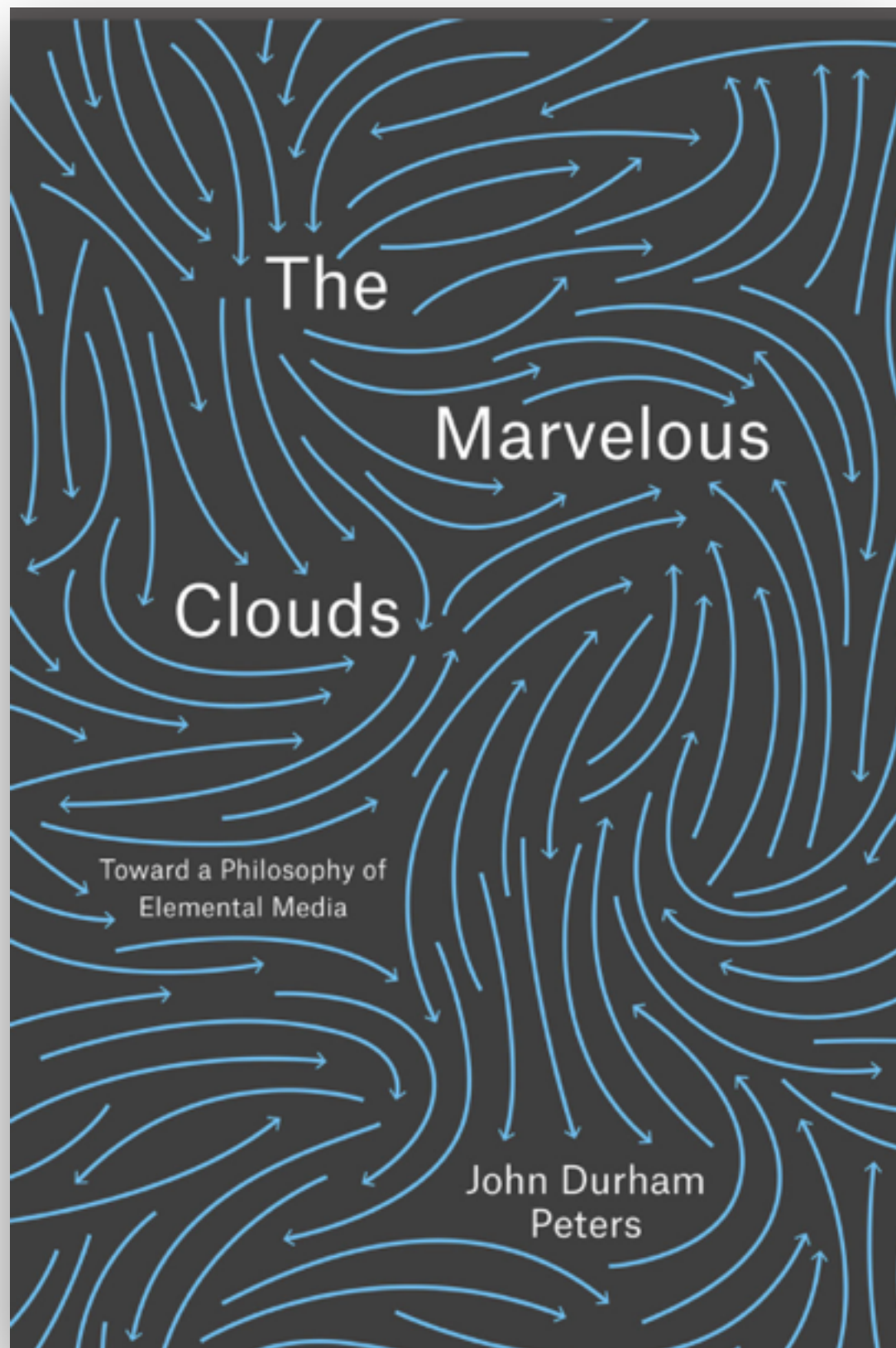


Durham Peters

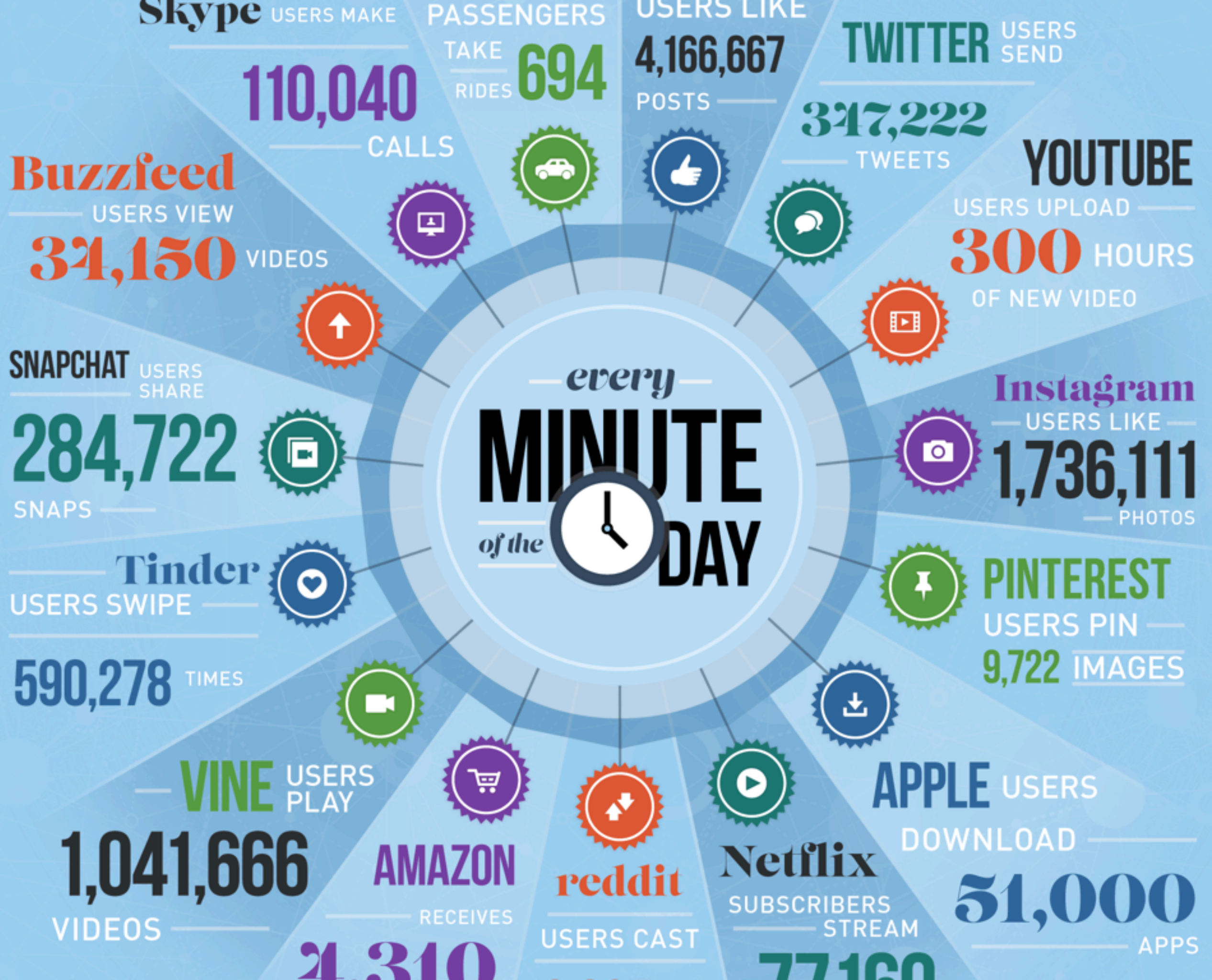


Digitala medier, påtalar John Durham Peters i sin bok "point to a fundamental task of order and maintenance, the ways **in which data ground our being**, and the techniques that lie at the heart of human dwelling on earth".

Durham Peters



Dagens **kodbaserade medieformer** skiljer sig därför från 1900-talets massmedier, menar Durham Peters. Spetsar man till frågan, handlar medier numera – i form av **integrerade dataflöden** – allt mindre om innehåll, program eller opinioner, och **alltmer om organisation och positionering, insamling och mätning, kalkylering och analys.**



Data sover aldrig

Å den ena sidan försöker (stora delar) av den traditionella mediebranschen att i ökande grad förhålla sig till sitt innehåll i just datatermer; telekom-branschen och Google-devisen "more data is better data" tjänar här generellt som förebild.

Å den andra sidan, resulterar allt digitalt mediebruk i kopiösa mängder av användargenererad data – Domos infografik är här bara alltför övertydlig.

Data sover aldrig

Hur denna användargenererade och personliga data skapas, används, återanvänds, förpackas, analyseras, säljs, kontrolleras och (möjligen bör) regleras – samt vilka implikationer det kan tänkas ha för den **nationella mediepolitiken** – är ämnet för min artikeln, "Personifierad data, informationskonsumism och datahandlare. Inför en grön datahushållning"

En av mina utgångspunkter är att all digital mediekonsumtion idag kan översättas i datatermer. Mina perspektiv är hämtade från mjukvarustudier och forskningsfältet kring "computational media" – all mediepolitik blir här såtillvida till **datapolitik**.

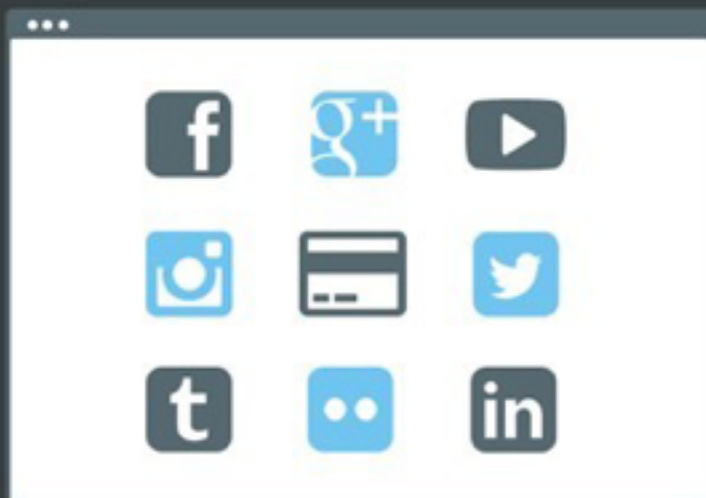
SHARE MORE, EARN MORE

Social Data Collective is fueling the personal data revolution.

We allow consumers like YOU to monetize your personal data.

You share data on the things you love with your favorite brands, and in return you get access to the products and services that matter to you.

Our philosophy is simple: the more you share, the more you earn.



Connect

Choose which data you want to sell, from social media to your checking account. The more you add the more you'll make.



View

Discover what's interesting about your data through beautiful visualizations.



Transact

Start earning and forget about it. You'll get a check every month. It's that easy.

Data sover aldrig

... som sagt: **"the ways in which data ground our being"**...

Samtidigt vill jag understryka att det finns det **flera myter kring denna användardata**, som inte sällan beskrivs som rå. Men för att företaget Domo till exempel ska göra om data till en snygg infografik måste den givetvis för det första **bearbetas** och göras **kombatibel**. För det andra måste den **tolkas**.

Datainsamling följer därför alltid i princip de konsekutiva stegen: samla och matas in, kompileras, lagras, processas, analyseras och tolkas – vilket bland annat Lisa **Gitelman** påpekat i boken, ***Raw Data is an Oxymoron***; rådata är helt enkelt en självmotsägelse. Framför allt påverkar den sista termen de föregående: **"the final term in this sequence–interpretation–haunts its predecessors"**.

Beautiful Data

Till denna analyskejda bör man dessutom addera en **estetisk dimension** – Damos infografik är snygg av en anledning.

Följer man **Orit Halpern** är ett centralt element i den samtida (och mediehistoriska) tilltron till stora kulturella dataset, att den **presenteras som vacker**. Men data är förstås inte vacker till sin natur. "It must be crafted and mined in order to make it valuable and beautiful".



Digitala metoder

I korthet handlar digitala metoder om ett slags **metodologisk förändring** av exempelvis mediestudier – från primärt enkät- och intervjumetodik med fokus på självuppskattat medieumgänge som *default*, där svar tenderar att bli till en latent variabel som skapas genom att ställa frågan – mot metoder som är strikt förankrade i **digitalt (och faktiskt) mediebruk**. Det är i detta sammanhang som insamlad, personifierad **data** blir relevant.

Digitala metoder

Webbepistemologen **Richard Rogers** har metodologiskt framhållit att denna typ av medieforskning har det gemensamt att den är fotad i det digitala, "**online groundedness**".

Vad de sinsemellan olika typerna av digitala metoder har gemensamt är såtillvida att det handlar om analys och **forskning som följer mediet**, "research that follows the medium" (Rogers, 2013).

Richard Rogers

DIGITAL METHODS RICHARD ROGERS

This painting is not available in your country.

Richard Rogers

DIGITAL METHODS RICHARD ROGERS

This painting is not available in your country.

*Text prepared for the Inaugural Speech, Chair, New Media & Digital Culture, University of Amsterdam
8 May 2009*

The End of the Virtual – Digital Methods

Richard Rogers

Situating Digital Methods in Internet research

Arguably, there is an ontological distinction between the natively digital and the digitized, that is, the objects, content, devices and environments that are “born” in the new medium, as opposed to those that have “migrated” to it. Should the current methods of study change, however slightly or wholesale, given the focus on objects and content of the *medium*? The research program put forward here thereby engages with “virtual methods” that import standard methods from the social sciences and the humanities. That is, the distinction between the natively digital and the digitized also could apply to current research methods. What kind of Internet research may be performed with methods that have been digitized (such as online surveys and directories) vis-à-vis those that are natively digital (such as recommendation systems and folksonomy)?

Second, I propose that Internet research may be put to new uses, given an emphasis on natively digital methods as opposed to the digitized. I will strive to shift the attention from the opportunities afforded by transforming ink into bits, and instead inquire into how research *with* the Internet may move beyond the study of online culture only. How to capture and analyze hyperlinks, tags, search engine results, archived Websites, and other digital objects? How may one learn from how online devices (e.g., engines and recommendation systems) make use of the objects, and how may such uses be repurposed for social and cultural research? Ultimately, I propose a research practice that grounds claims about cultural change and societal conditions in online dynamics, introducing the term “online groundedness.” The overall aim is to rework method for Internet research, developing a novel strand of study, digital methods.

To date the methods employed in Internet research have served the purpose of critiquing the persistent idea of the Internet as a virtual realm apart. Such thinking arose from the discourse surrounding virtual reality in the late 1980s and early 1990s, and the Internet came to stand for a virtual realm, with opportunities for a redefinition of consciousness, identity, corporality, community, citizenry and (social movement) politics.¹ Indeed, in 1999 in one of the first efforts to synthesize Internet research, the communications scholar, Steve Jones invited researchers to move beyond the perspective of the Internet as a realm apart, and opened the discussion of method.² How would social scientists study the Internet, if they were not to rely on the approaches associated with it to date: human-computer interaction,

Förra året lanserade ett antal anglosaxiska forskningsstiftelser en tävling om forskningsmedel, den så kallade *Digging into Data Challenge*. Frågan de ställde till världens humanister var: "Vad kan ni göra med en miljon inskannade böcker? Eller en miljon tidningssidor? Eller en miljon fotografier?" Hur påverkar egentligen den nya tillgången till enorma mängder digitaliserat material den humanistiska forskningen – praktiskt såväl som teoretiskt? Vilka nya frågor (och svar) kan genereras av datorkraft applicerad på ett slags kvantitativ empirisk skalbarhet?

Att utföra beräkningar på kopiösa datamängder var länge förbehållet naturvetare. Poängen med "Digging into Data Challenge" var att erbjuda även humanister en chans att, tillsammans med kulturarvsinstitutioner, utföra storskalig analys av enorma mängder data. Strax före jul meddelades så vilka projekt som tilldelats pengar. Ett av dem, *Digging into the Enlightenment: Mapping the Republic of Letters*, avser att analysera 53000 digitaliserade och OCR-inlästa historiska brev i syfte att studera hur effekterna av upplysningen avsatte spår i 1700-talets föreställningsvärld. Givet mängden inlästa brev kan dåtidens idévärld i det närmaste återskapas med hjälp av finurliga algoritmer och sofistikerad kod. Snarare än att på traditionellt idé-historiskt manér lyfta fram viktiga böcker eller tänkare, strävar projektet alltså efter att iscensätta en kvantitativ historisk receptionsstudie av sällan skådat slag. Ambitionen är helt enkelt att med digital teknik ge en långt tydligare bild av upplysningens sociologiska genomslag än vad som tidigare varit möjligt.

Ett annat vinnande projekt, som även det avser att bedriva historia som datorbaserad vetenskap snarare än som texttolkande praktik, baserar sig på de kriminalhistoriska handlingar som finns samlade i Old Bailey, en av Londons gamla brottmålsdomstolar. På sajten Old Bailey online finns idag nästan 200000 rättegångsprotokoll från perioden 1674 till 1913 tillgängliga. Sammantaget omfattar dessa protokoll uppemot 120 miljoner ord av strukturerad text, en ofantlig samling data över kriminellt beteende i det förflutna. Historiker har naturligtvis länge använt sig av detta material, men ingen har förstås läst alla protokoll. Projektets syfte är emellertid att genom så kallad "data mining" analysera samtliga rättegångshandlingar och med datorers hjälp omvandla dem till läsbar data. Termen "data mining" står just för ett slags informationsutvinning som genom sökandet efter mönster, regelbundenheter eller avvikelser i stora datamängder bearbetar data och förädlar dem till information. Med Old Bailey som fallstudie avser projektet såtillvida att utveckla redskap för en ny typ av digital historievetenskap. I en intervju har Dan Cohen, en av projektledarna, påtalat att betydelsen av denna studie inte bara handlar om Old Bailey och dess rättegångar, snarare adresserar projektet hur modern datateknik och växande digitala samlingar av historiskt material kommer att förändra historievetenskapen i en storskalig kvantitativ riktning framöver.

"Digging into Data Challenge" är ett exempel av flera där humanvetenskaperna på sistone börjat att intressera sig för de potentiella möjligheter som datormodeller, nätverksteori och skalbar forskning erbjuder. Att dataskärmen allt oftare utgör gränssnitt visavi det egna forskningsmaterialet är en bidragande orsak, en annan att även historiker numera är utrustade med skanners eller digitalkameror när de gräver i arkivens gömmor. I takt med att allt mer historiskt material och allt större kulturella samlingar digitaliseras på olika minnesinstitutioner världen över, har in-

Digital gruvdrift i skannade arkiv kan ge guldfynd

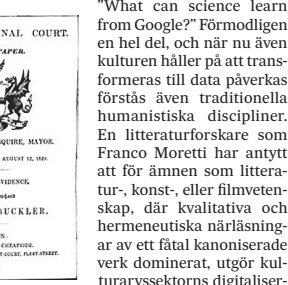
TILLGÄNGLIGT Humanvetenskaperna skannar nu in mängder med data från arkiv och kulturella samlingar. Om man bara förstår vad den nya tekniken kan generera finns här potential till en helt ny kunskap.

sikten också vuxit fram att all den data som digitaliseringen resulterar i inte längre kan, eller snarare bör, beforskas på ett traditionellt humanistiskt sätt. Givetvis är det utmärkt att digitalisering förenklar tillgängligheten till forskningsmaterial, men för mer skarpinta forskare ställer digitaliseringsprocessen framför allt frågor kring ny metodik liksom en uppdaterad digital forskningspraktik. Genom "Google Book Search" kan man idag exempelvis få tillgång till två miljoner historiska böcker i fulltext vilka alla tillhör den kulturella allmänningen. Bör exempelvis litteraturforskningen förhålla sig till detta, eller kan den lugnt fortsätta att ägna sig åt den kanoniserade promillen av bokutgivningen som länge varit fallet? Det är kanhända en smaksak, och att läsa en miljon böcker är naturligtvis ett problem för oss människor. Men inte för datorer och deras mjukvara.

Givet den uppsjö av digital information som är karaktéristisk för vår samtid är kvantitet idag alltmer liktydigt med kvalitet. För datorer och servernätverk leder stora beräkningsbara kvantiteter rentav till långt mer tillförlitliga kvalitativa utsagor än någonsin. I den digitala domänen är matematikern kung och applicerad matematik vägen till framgång. "More data, is better data", brukar ju Googles analytiker framhålla, och för ett år sedan publicerade några forskare på samma företag en artikel med den talande titeln "The Unreasonable Effectiveness of Data". Där påtalade de framt att med de enorma datamängder som webben både ger tillgång till och själv genererar, behövs inte längre teori på samma sätt som tidigare. Hypoteser för hur saker och ting fungerar kan helt sonika ersättas med kopiösa mängder data. Vem vet varför människor gör vad de gör? Nuförtiden kan man spåra och mäta de mest skilda aktiviteter med hög precision – givet att man bara har tillräckligt med data. Google har exempelvis med sin "Flu Trends", där sökningar om influensa på webben används som ett slags föregripande medium med möjlighet till långt bättre prognoser än tidigare, visat hur den virtuella världen kan ge högst konkreta underlag för reella beslut.

"Följ dataströmmarna" var just Google-forskarnas uppmaning. Gigantiska dataset, som exempelvis en biljon ord insamlade från offentliga webbsidor, innehåller inte bara generella mönster utan också väldigt mycket specifika detaljer. Faktum är att Chris Anderson redan 2008 var inne

på den här typen av tankegångar. I artikeln, "The End of Theory", ställde han den då – i dag allt mindre – provokativa frågan: "What can science learn from Google?" Förmodligen en hel del, och när nu även kulturen håller på att trans-



På sajten Old Bailey online finns i dag över 200 000 rättegångsprotokoll tillgängliga. Ingen har läst alla.

fronten i ett slags analogt *dd*. Ignorerar man ny digital teknik, ignorerar man också den kunskap som denna teknik kan generera. I en intervju i senaste numret av *Wired* menar Moretti följaktligen att "data mining" utgör ett behövligt korrektiv till klassisk litteraturforskning; först genom kvantitativ analys är det exempelvis möjligt att redogöra för en hel epoks kreativa produktion. Ingen forskare kan läsa de 30000 romaner som publicerades i England under 1800-talet, men när de väl digitaliserats kan man ta datorer och programkod till hjälp för att dra ut information om allt från lingvistiska strukturer till boktitlars förändring. Helt nya litterära mönster och kunskaper kommer då att framträda, menar Moretti.

En snarlikt tilltro till kvantitativa och datorbaserade analysmodeller kännetecknar den form av "cultural analytics" som medieforskaren Lev Manovich ägnat sig åt de senaste åren. Termen är en parafras på "Google Analytics", den gratiservice för databaserad webbanalys som lanserades för några år sedan. Om Manovich tidigare sysslade med nya medier och deras formspråk, har hans faiblesse för "new media" definitivt ersatts av "more media" på senare tid. Tanken med "cultural analytics" är nämligen att analysera stora kulturella dataset, aningen bestående av digitaliserade samlingar av kulturella objekt eller av material som fötts digitalt. Skalbarhet är med andra ord återigen fundamentalt. Enligt Manovich är det bara genom att sammanföra medie- och datavetenskapliga forskningsperspektiv som det är analytiskt möjligt att greppa den explosiva tillväxten av kulturellt innehåll på webben. Antalet fotografier som varje vecka laddas upp på Flickr är exempelvis redan i dag större än samtliga objekt på världens alla konstmu-

seer. "Cultural analytics" strävar såtillvida efter att systematiskt analysera kvantitativa data, samt att presentera dessa genom olika slags interaktiva visualiseringar. Skall man tro Manovich kommer storskaliga beräkningar av kulturella datamängder liksom visualisering av dem att bli helt centralt för kulturindustrin framöver.

Bruket av datavetenskapliga metoder och tekniker inom humaniora förefaller alltså ha lett till ännu en vändning, "the computational turn", där ny kunskap kan frambringas med kraftfulla datorers hjälp, förutsatt att det finns tillräckligt med digitalt material att bearbeta. Den institution där jag själv är verksam, Kungliga biblioteket, har i dag några hundratusen tidningssidor och flera miljoner audiovisuella mediefiler som faktiskt bara väntar på att utforskas med modern teknik. Digitaliseringen av kulturarvet är ju inte ett mål i sig, snarare är det ett medel för att tillgängliggöra och producera ny och bättre kunskap om det förflutna. Ett tolkande forskningssubjekt kommer nog alltså att behövas, och riktigt hur man forskningsmässigt bör gå till väga är fortfarande ovisst.

Webbepistemologen Richard Rogers – ja, han kallar sig så – menar dock att det "digitala" är en distinkt ny kunskapskultur som vi ännu vet alltför lite om. Rogers är nyttillträdd professor i nya medier och digital kultur vid Amsterdams universitet, och i sin installationsföreläsning, "The End of the Virtual", påtalade han att framför allt bör humanistisk forskning och kulturarvsinstitutioner lära sig mer om det digitala som kunskapsform. En första insikt är att det digitala i dag är kulturens själva grundläge.

Scenkonsterna undantagna är ju i princip all kultur nuförtiden baserad på binär kod (nollor och ettor). Böcker, tidningar, film, radio och teve produceras inte bara på digitala plattformar, de konsumeras också i allt högre utsträckning på läsplattor, datorer och mobiler. Som ny kulturform är internet därtill en källa inte bara till ofantliga mängder data, utan även ett slags binär katalysator för ny metod och forskningsteknik. Sökmotorer är exempelvis kunskapsteoretiska maskiner i den meningen att de samlar in, indexerar, lagrar – och slutligen organiserar webbens data. Att använda sig av exempelvis "data mining" är såtillvida inte bara ett sätt att bedriva forskning med hjälp av ny teknik, det är främst ett sätt att fundera över kunskapsproduktion med utgångspunkt i de möjligheter som internet erbjuder. Rogers menar just att nya digitala metoder måste ta vara på nätets egen tekno-mediala sär egenhet, där det exempelvis finns en ontologisk och väsensbetingad skillnad mellan digitaliserat material och information som är född digital. Först när vi till fullo växlat perspektiv och verkligen gått från bläck till bitar, "transforming ink into bits", kommer vi att på allvar kunna börja tänka med (istället för mot) den digitala världen.

Re = Simon

Pelle Snickars är forskningschef på Kungliga biblioteket.

svd.se
Missat en understreetkare?
Digitalt skapat kulturarv ställer nya krav på KB (3 februari 2010)
» svd.se/understreetket

Webbepistemologen Richard Rogers – ja, han kallar sig så – menar dock att det "digitala" är en distinkt ny kunskapskultur som vi ännu vet alltför lite om. Rogers är nyttillträdd professor i nya medier och digital kultur vid Amsterdams universitet, och i sin installationsföreläsning, "The End of the Virtual", påtalade han att framför allt bör humanistisk forskning och kulturarvsinstitutioner lära sig mer om det digitala som kunskapsform.

Digitala metoder – som ny metodik?

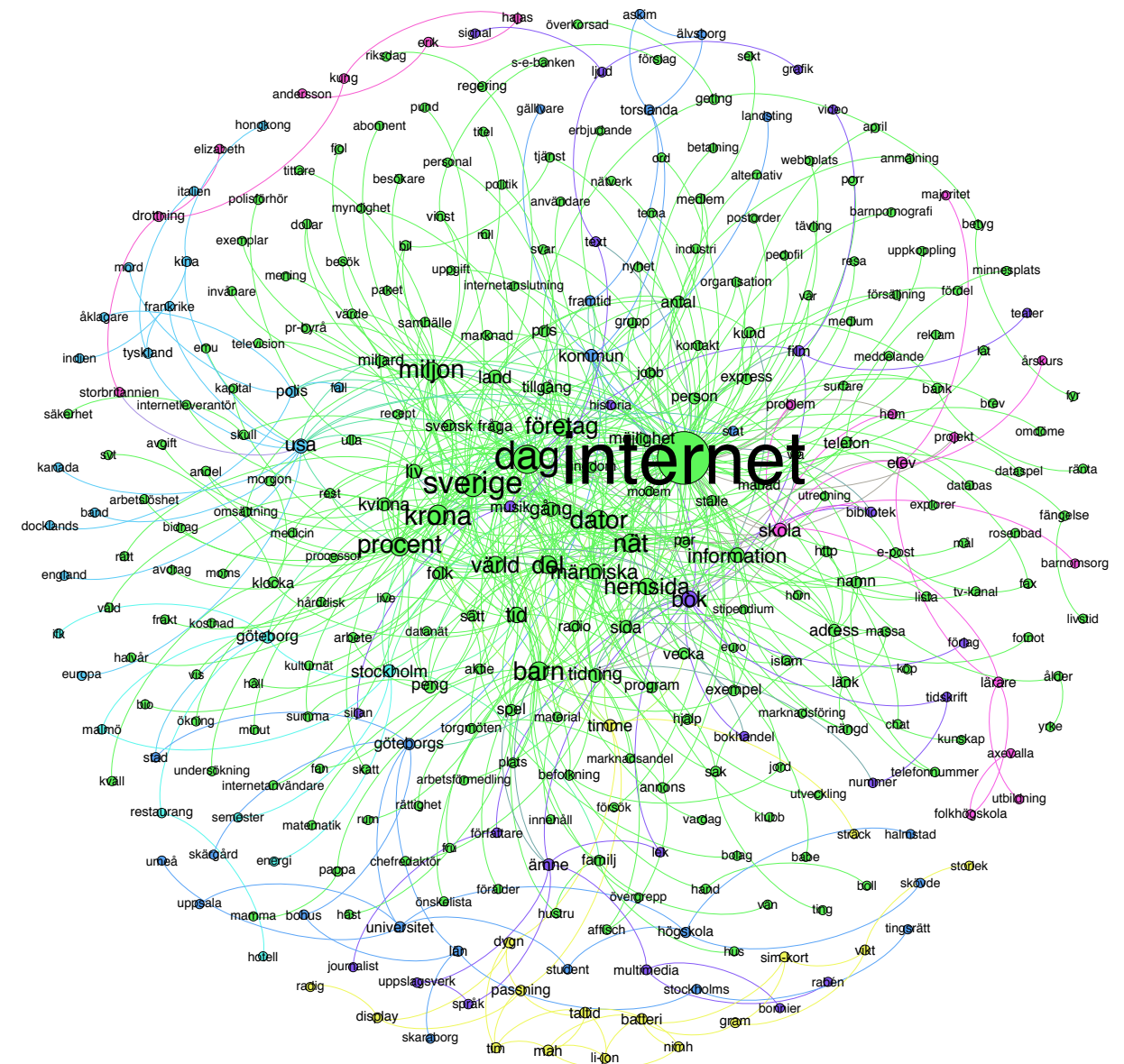
Digitala metoder – som ny metodik?

Maskinläsning. Om massdigitalisering, digitala metoder och svensk dagspress

Johan Jarlbrink, Pelle Snickars & Cristian Colliander

Abstract: Ingen forskare kan läsa hela 1800- och 1900-talets svenska press – bara datorer. Utifrån en mediehistorisk infallsvinkel uppmärksammar denna artikel den digitala teknikens möjligheter att analysera stora textmängder på jakt efter lingvistiska mönster. Artikeln tar sin utgångspunkt i det faktum att Kungliga biblioteket i dagsläget digitaliserat nio miljoner tidningssidor – bland annat hela *Svenska Dagbladet*, *Aftonbladet* och *Expressen*. Frågan är hur de ska beforskas. Artikeln innehåller dels en mediehistoria kring den svenska dagspressens digitala förhistoria, dels resonerar den kring digitala metoders potential för medieforskning med en redovisning av forskning på fältet. Artikeln redovisar också en egen kvantitativ förstudie om hur ett nytt medium ("internet") språkliggjordes när det introducerades för svenska tidningsläsare under 1990-talet. Digitala metoders forskningspotential är betydande – men artikeln väjer inte för de problem (och bristfälliga resultat) som denna forskning (ofta) uppvisar. Texten uppmärksammar såtillvida en aktuell forskningsdialektik inom fältet för digital humaniora, där digitala metoder dels innebär betydande möjligheter för medieforskningen, dels att förhålla sig kritiskt till resultat de genererar.

Nyckelord: mediehistoria, digitala metoder, digitaliserad dagspress, maskinläsning, OCR, digital humaniora



Digitala metoder – som ny metodik?

2015-08-13

Call for papers

Nordicom-Information

**Digitala metoder för studier av
digital(isera)t mediematerial**

Redaktörer: Johan Jarlbrink och Ingela Wadbring

Digitala metoder – som ny metodik?

Nordicom-Information bjuder härmed in forskare att delta i ett temanummer om digitala metoder för studier av digital(isera)t mediematerial. Digitalt tillgängligt mediematerial möjliggör användandet av digitala metoder för att studera innehåll, vare sig detta innehåll har digitalt ursprung eller har gjorts digitalt tillgängligt i efterhand. Under senare år har bibliotek, arkiv och museer digitaliserat stora delar av sina historiska samlingar. Samtidigt skapar mängden material på internet och i sociala medier nya förutsättningar för insamling och bearbetning. Mängden material ställer forskare inför stora utmaningar, men med det digitala formatet finns det samtidigt goda möjligheter att använda digitala redskap i analysarbetet.

Digitala metoder – som ny metodik?

I ett inlägg här på sidan (11 maj) dömdes den samtida medieforskningen ut av Pelle Snickars, professor i medie- och kommunikationsvetenskap i Umeå. Dagens tongivande medieforskare är pappersfixerade och ur takt med tiden, menade han. I dag försvarar sig sex av hans kollegor: Forskningen ska stå fri från bransch och politik, skriver de. Snickars replikerar: Dagens mediasituation kräver nya kompetenser också av er.

”Vi kan inte lita på maskinernas statistik!”

Måndagen den 11 maj 2015 fick läsarna av den här kultursidan reda på att svensk forskning om medier var trängsyt, till och med ”så trängsyt att man blir mörkrädd”. Författare till artikeln om medieforskningens kris var Pelle Snickars, professor i medie- och kommunikationsvetenskap, med inriktning på digitala humaniora, vid Umeå universitet. Artikeln sampublicerades på flera av Mittmedia-koncernens kultursidor.

Det är inte lätt att fånga upp huvudbudskapet i Snickars vidräkning med forskningen, eftersom artikeln även slår åt många andra håll. Han kritiserar mediepolitiker för att inte förstå vad som händer i den digitala medievärlden samtidigt som han lägger större delen av skulden på medie- och kommunikationsforskningen. Den forskning ”som av tradition backar upp mediepolitiken” har inte förstått vad som hänt och gör ”normativa undersökningar” som bygger under en ”paternalistisk politik”.

Debatt Mediepolitik

DET HÄR...

...är tredje artikeln i vår debattserie om medias utmaningar.

Den första skrevs av Pelle Snickars (11 maj).

Den andra skrevs av Stina Oscarson (18 maj).

Snickars oroar sig för det ”betydande glappet mellan akademi och bransch” och pläderar mångordigt för att forskningen måste starta i de digitala medierna.

Snickars kritik kan sammanfattas som att svensk medieforskning är alltför fokuserad på traditionella medier och därför saknar relevans för medieutvecklingen. Det är ett påstående som vittnar om stor okunskap om svensk massmedieforskning – och om forskningens villkor i allmänhet. Att en tidningskoncern som Mittmedia driver en sådan linje är kanske inte så svårt att förstå, men att samma kunskapsbrist finns hos en av ämnets företrädare måste bedömas som allvarligt.

Låt oss peka på några principiella problem med artikeln.

För det första utgår Pelle Snickars från att medieforskning lägger grunden för mediepolitik, liksom att medieforskning ska vara ett stöd för mediebranschen. Givetvis är det inget fel om politiker eller bransch kan bygga på vad forskare kommit fram till, men det kan aldrig vara forskningens huvuduppgift att skapa ett sådant underlag. Forskningen måste ha sin agenda och styras av ett fritt sökande efter ny kunskap och följa sin logik. Det är där svårt att förstå Snickars utgångspunkter. Som forskare har vi under åren sett både goda och dåliga exempel på hur medieforskning utnyttjats – eller inte utnyttjats. Vår erfarenhet är att förmågan hos politik och bransch att ta till sig relevant forskning just handlar om att förstå forskningens villkor.

En andra punkt som följer av detta är att medieforskningen måste vara bred och studera mediestruktur och medieanvändning såväl i ett historiskt som i ett framtidsinriktat perspektiv. Den skiljelinje som Snickars drar mellan traditionella och digitala medier känns föråldrad och ger en missvisande bild inte bara av forskningen om medier utan av hela medieområdet.

Det handlar om både medier som dagspress, radio och tv som fortsatt står starkt i Sverige och om olika sociala medier. Snickars ironiserar över att den stora undersökningen Mediebarometern, etablerad redan 1979, ställer



Den första debattartikeln om mediepolitiken skrevs av Pelle Snickars och publicerades på kultursidorna den 11 maj.

en fråga om vinylskivor, men det är just en följd av att man vill täcka den mångfacetterade mediekulturen.

Men Snickars nämner i sammanhanget inte att Mediebarometern ägnar ett mycket stort utrymme åt olika slag av sociala medier och dessutom började studera spridningen av digitala medier redan i början av 1990-talet.

Snickars gör sig även lustig över att medieforskning i surveyundersökningar ställer frågor till människor om deras användningar när man idag kan få mängder av digitala data om hur medier används. Det kan låta bestickande, men invändningen faller av åtminstone tre skäl. Det ena är att det mesta av den statistik som produceras, exempelvis KIA-index, gäller maskiner. Det går att ta fram både klicktoppar och användningsmönster för enskilda plattformar, men vi kan inte med säkerhet veta vilka människor som skapar dem. Och även om vi visste det säger sådan statistik inget om användarens engagemang i och värdering av mediet – det kan vi få bara genom att observera eller tala med användarna. Dessutom ger den maskinella statistiken ingen kunskap om det som kanske är den viktigaste faktorn för förståelsen av medieanvändning, nämligen hur olika medier kombineras med varandra. Med detta menar vi inte att den maskinella statistiken saknar värde, bara att den ännu så länge främst fungerar som ett, om än viktigt, komplement för vår kunskap om mönstren i svenskarnas medieanvändning.

Det innebär givetvis inte att vi tror att surveyundersökningar kan ge alla svar eller att de inte kan förbättras, men de är ännu så länge den solidaste grund vi har för vår kunskap om människors användning av medier.

Snickars artikel innehåller många utsagor som förvånar. När det gäller lokala nyheter sägs att digitaliseringen ger en ”långt mer dynamisk bevakning” än lokala tidningsredaktioner. Det sägs även att nyhetsbegreppet har tunnats ut och att en nyhet på Twitter eller Instagram lika gärna kan vara ett nyfött barn i bekantskapskretsen som en nyhet från CNN.



Det är inte lätt att fånga upp huvudbudskapet i Snickars vidräkning med forskningen, eftersom artikeln även slår åt många andra håll.

pet har tunnats ut och att en nyhet på Twitter eller Instagram lika gärna kan vara ett nyfött barn i bekantskapskretsen som en nyhet från CNN.

Båda påståendena kan vara korrekta men har inga belegg eftersom det bara är i surveyundersökningar sådant kan provas. Den forskning som visat på att fler människor undviker traditionella nyheter avfärdas med hänvisning till att det är ett större problem att det saknas bredband i glesbygden. Vi dristar oss till den enkla reflexionen att båda sakerna kan vara problem från ett demokratiskt perspektiv. Det genomgående draget i Pelle Snickars artikel är att han ser både medieforskning, mediepolitik och mediebransch genom digitala glasögon. Att han betraktar bransch och politik på ett sådant sätt kan vi inte ha några synpunkter på. Men att han därigenom visar stor okunskap om det svenska medielandskapet och att han ger en vrånbild av svensk forskning om medier och kommunikation är både olyckligt och allvarligt.

Ulla Carlsson
Professor, Göteborgs universitet
Lars Nord
Professor, Malmö universitet
Jesper Strömbeck
Professor, Göteborgs universitet
Ingela Wadbring
Föreståndare Nordicom
Lennart Weibull
Seniorprofessor, Göteborgs universitet

Digitala metoder – som ny metodik?

... det mesta av den statistik som produceras, exempelvis KIA-index, gäller maskiner. Det går att ta fram både klicktoppar och användningsmönster för enskilda plattformar, men vi kan inte med säkerhet veta vilka människor som skapar dem. Och även om vi visste det **säger sådan statistik inget om användarens engagemang i och värdering av mediet** – det kan vi få bara genom att observera eller tala med användarna.

Digitala metoder – som ny metodik?

*... det mesta av den statistik som produceras, exempelvis KIA-index, gäller maskiner. Det går att ta fram både klicktoppar och användningsmönster för enskilda plattformar, men vi kan inte med säkerhet veta vilka människor som skapar dem. Och även om vi visste det **säger sådan statistik inget om användarens engagemang i och värdering av mediet** – det kan vi få bara genom att observera eller tala med användarna.*

Det vill säga, allt som exempelvis **Rogers** skriver om och ägnat femton forskningsår är värt noll och intet ...

Min poäng var ju (givet Rogers och andras arbeten) att det finns ett **underskott av digitala metoder** inom MKV – det vill säga, medieforskare måste **själva börja att ta fram och producera underlag och statistik** av digital medieanvändning **genom nya vetenskapliga tillvägagångssätt.**

SOM-undersökning

DE FÖRSTA FRÅGORNA GÄLLER VILKA MASSMEDIER DU TAR DEL AV

FRÅGA 1. Hur ofta brukar Du titta på eller lyssna till följande typer av nyhetsprogram i radio och TV?

	Dagligen	5-6 ggr/ vecka	3-4 ggr/ vecka	1-2 ggr/ vecka	Mer sällan	Aldrig
(17) Nyheter i lokalradion	☐	☐	☐	☐	☐	☐
(18) Aktuellt i TV	☐	☐	☐	☐	☐	☐
(19) Rapport i TV	☐	☐	☐	☐	☐	☐
(20) Dagens Eko i riksradien	☐	☐	☐	☐	☐	☐
(21) Regionala nyheter i TV	☐	☐	☐	☐	☐	☐

1 2 3 4 5 6

FRÅGA 2. Hur mycket brukar Du se på av följande typer av TV-program?

	Allt/I stort sett allt	Ganska mycket	Inte särskilt mycket	Ingenting/Nästan inget alls
(22) Underhållningsprogram	☐	☐	☐	☐
(23) Nyhetsprogram	☐	☐	☐	☐
(24) Dokumentär- och samhällsprogram	☐	☐	☐	☐
(25) Sportprogram	☐	☐	☐	☐
(26) Kulturprogram	☐	☐	☐	☐

1 2 3 4

FRÅGA 3. Vilken morgontidning brukar Du läsa regelbundet?
(Med regelbundet menas här minst ett nummer per vecka. Om Du läser mer än en morgontidning - ange vilken Du betraktar som Din lokala morgontidning).

(27) 1
(Tidningens namn)

☐ 2 Läser ingen morgontidning regelbundet

1986

NYHETER & MEDIER

Fråga 1 Hur ofta brukar du ta del av följande nyhetsprogram i radio och tv?

	Dagligen	5-6 dagar/ vecka	3-4 dagar/ vecka	1-2 dagar/ vecka	Mer sällan	Aldrig
Lokala nyheter i radions P4	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Ekonyheterna i radion	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Aktuellt/Rapport i SVT	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Regionala nyheter i SVT	☐	☐	☐	☐	☐	☐
TV4 Nyheterna	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Fråga 2 Läser eller tittar du regelbundet i någon morgontidning på papper?

	Dagligen	5-6 dagar/ vecka	3-4 dagar/ vecka	1-2 dagar/ vecka	Mer sällan
..... (morgontidningens namn)	☐	☐	☐	☐	☐
.....	☐	☐	☐	☐	☐

☐ Jag läser aldrig någon morgontidning på papper

Fråga 3 Brukar du läsa eller titta i följande tidningar?

	Dagligen	5-6 dagar/ vecka	3-4 dagar/ vecka	1-2 dagar/ vecka	Mer sällan	Aldrig
Aftonbladet	☐	☐	☐	☐	☐	☐
...på papper	☐	☐	☐	☐	☐	☐
...på internet	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Expressen/GT/Kvällsposten	☐	☐	☐	☐	☐	☐
...på papper	☐	☐	☐	☐	☐	☐
...på internet	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Fråga 4 Hur ofta brukar du ta del av nyheter från följande på internet?

☐ Jag tar aldrig del av nyheter på internet

	Dagligen	5-6 dagar/ vecka	3-4 dagar/ vecka	1-2 dagar/ vecka	Mer sällan	Aldrig
Dagens Nyheter	☐	☐	☐	☐	☐	☐

2014

.se

Olle Findahl

Svenskarna och internet



.se | internetstatistik

2014

Metod

Sedan år 2000 har World Internet Institute samlat in data om hur den svenska befolkningen använder informations- och kommunikationsteknik samt hur detta påverkar enskilda individer, familjer och samhället. Detta har framförallt gjorts genom panelstudien "Svenskarna och internet", en panelstudie som från början omfattade 2000 telefonintervjuer och idag 3000 intervjuer, baserat på ett slumpvis urval av befolkningen från 11 år och uppåt (2007 och tidigare från 18 år). Från år 2010 är .SE huvudman för studien.

Telefonintervjuerna är omfattande och innehåller frågor om de intervjuade personernas bakgrundsdata, tillgång till teknik, användning av traditionella medier och framförallt användning av Internet i olika former. Till föräldrar med hemmavarande barn mellan 2–11 år ställs frågor om barnens användning av internet. Till ungdomar mellan 11 och 15 år ställs också frågor till deras föräldrar.

De senaste åren har de som fått brev att de blivit utvalda att delta i undersökningen kunnat välja om de vill bli intervjuade per telefon eller om de själva vill besvara frågorna i en webbenkät. I 2014 års undersökning är det 628

andra internetundersökningar är stickprovsundersökningar. Hela befolkningen, även de äldsta, intervjuas. I många andra internetundersökningar finns inte personer över 65 år med. Både användare och icke användare är med. Internet ses i ett mycket brett sammanhang. Både tillgång, användning och effekter studeras. Internationella jämförelser är möjliga.

Metodbeskrivning

Svenskarna och internet är upplagd efter en så kallad revolving panel design. Det innebär att grunden utgörs av en panel av människor som intervjuas år efter år. En del i panelen faller ifrån av olika skäl. De vill inte vara med längre, eller de har flyttat, bytt namn eller är av andra anledningar svåra att få tag på igen. Därför tillkommer ett nytt urval människor varje år som skall fylla upp bortfallet i panelen. De utgör också en kontrollgrupp som gör det möjligt att kontrollera för panel-effekter. Syftet är att det totala urvalet av människor som intervjuas, varje år skall vara representativt för befolkningen.

Metod

Sedan år 2000 har World Internet Institute samlat in data om hur den svenska befolkningen använder informations- och kommunikationsteknik samt hur detta påverkar enskilda individer, familjer och samhället. Detta har framförallt gjorts genom panelstudien "Svenskarna och internet", en panelstudie som från början omfattade 2000 telefonintervjuer och idag 3000 intervjuer, baserat på ett slumpvis urval av befolkningen från 11 år och uppåt (2007 och tidigare från 18 år). Från år 2010 är .SE huvudman för studien.

Telefonintervjuerna är omfattande och innehåller frågor om de intervjuade personernas bakgrundsdata, tillgång till teknik, användning av traditionella medier och framförallt användning av Internet i olika former. Till föräldrar med hemmavarande barn mellan 2–11 år ställs frågor om barnens användning av internet. Till ungdomar mellan 11 och 15 år ställs också frågor till deras föräldrar.

De senaste åren har de som fått brev att de blivit utvalda att delta i undersökningen kunnat välja om de vill bli intervjuade per telefon eller om de själva vill besvara frågorna i en webbenkät. I 2014 års undersökning är det 628

andra internetundersökningar är stickprovsundersökningar. Hela befolkningen, även de äldsta, intervjuas. I många andra internetundersökningar finns inte personer över 65 år med. Både användare och icke användare är med. Internet ses i ett mycket brett sammanhang. Både tillgång, användning och effekter studeras. Internationella jämförelser är möjliga.

Metodbeskrivning

Svenskarna och internet är upplagd efter en så kallad revolving panel design. Det innebär att grunden utgörs av en panel av människor som intervjuas år efter år. En del i panelen faller ifrån av olika skäl. De vill inte vara med längre, eller de har flyttat, bytt namn eller är av andra anledningar svåra att få tag på igen. Därför tillkommer ett nytt urval människor varje år som skall fylla upp bortfallet i panelen. De utgör också en kontrollgrupp som gör det möjligt att kontrollera för panel-effekter. Syftet är att det totala urvalet av människor som intervjuas, varje år skall vara representativt för befolkningen.

SOI 2014

.se

Olle Findahl

Svenskarna och internet



.se | internetstatistik

2014

Olle **Findahl** som under många år gjort dessa undersökningar har påtalat att det ofta föreligger en **diskrepans** även i SOI2014 när det gäller självuppskattning av digitala medievanor och faktiskt nätanvändning – men det är inte problem som uppstår om man situerar sina metoder i mediet.

Richard Rogers

DIGITAL METHODS RICHARD ROGERS

This painting is not available in your country.

Richard Rogers

DIGITAL METHODS RICHARD ROGERS

This painting is not available in your country.

This book presents a **methodological outlook** for research with the web. As such it is a proposal to reorient the field of Internet-related research by studying and repurposing what I term **the methods of the medium**, or ... **methods embedded in online devices**. [...] How may we learn from and reapply these and other online methods? [...] By continually **thinking along with the devices** and the objects they handle, digital methods, as a research practice, strive **to follow the evolving methods of the medium**.

Richard Rogers

Second, digital methods not only think with online devices. They also take stock of **the availability and exploitability of digital objects** so as to recombine them fruitfully. [...] How may the digital objects be combined and recombined in ways that are useful not so much for searching Twitter **but rather for social and cultural research questions?**

The third principle is **to build upon** the existing, dominant devices themselves, and with them perform a cultural and societal diagnostics. **Digital methods repurpose or build on top of the dominant devices of the medium**, and in doing so make derivative works from the results, figuratively and literally.

Richard Rogers

Digitala metoder som en forskningspraktik och en sorts mediestudier som befinner sig i mediet – ner på kodnivå.

Medieforskning och analys baseras såtillvida på – och blir beroende av – olika former av programmering och/eller användande av existerande applikationer och mjukvara vilka i regel anpassas i forskningssyfte.

Richard Rogers

Det är naturligtvis **komplikerat** – det är en **resursfråga** som dessutom **ställer nya krav** på **forskningskompetens**.

”Att analysera medier – i mediet – är dock mycket svårt. Inom akademien handlar det om färdigheter som hum-samforskare ofta inte har. I regel krävs samarbeten, antingen med bransch eller programmerare. Ett nytt digitalt medielandskap (nåja), kräver därför nya forskningskompetenser med fokus på digitala metoder. Här släpar medieforskningen efter.”

Richard Rogers

Samtidigt påpekar Rogers explicit att den här typen av digitala metoder **inte** handlar om att bedriva digitala nätstudier med fokus på exempelvis social medieanalys. Tvärtom.

“This is **a book about Internet research that is not solely about the Internet**. In keeping with a general move toward studying web data ... the book seeks to provide an aim for Internet research that has yet to be made explicit: the development of a methodological outlook and mindset for **social research with the web**. In other words, it seeks **to move Internet research beyond the study of online culture** and beyond the study of the users of ICTs only.”

Richard Rogers

Men för att göra detta krävs **nya metodologiska kunskaper** kring hur man arbetar med **digitalt fött material** – det vill säga, här finns en paradox i att det krävs betydande "digitala kunskaper" för att kunna använda webbens och dess data för att säga något väsentligt om den reella världen som webben ofta är en spegel av.

Richard Rogers

Av vikt här är också Rogers distinktion mellan **digitalt fött material** och **digitaliserat**, det vill säga **inskannat material**.

“The distinction between **the natively digital** and the **digitized** is made as a positioning move. Many of the methodological approaches to the study of new or digital media work with digitized data ... for these and other approaches, digital media means the study of the digitized and the scanned, where data access and special query privileges are often needed.

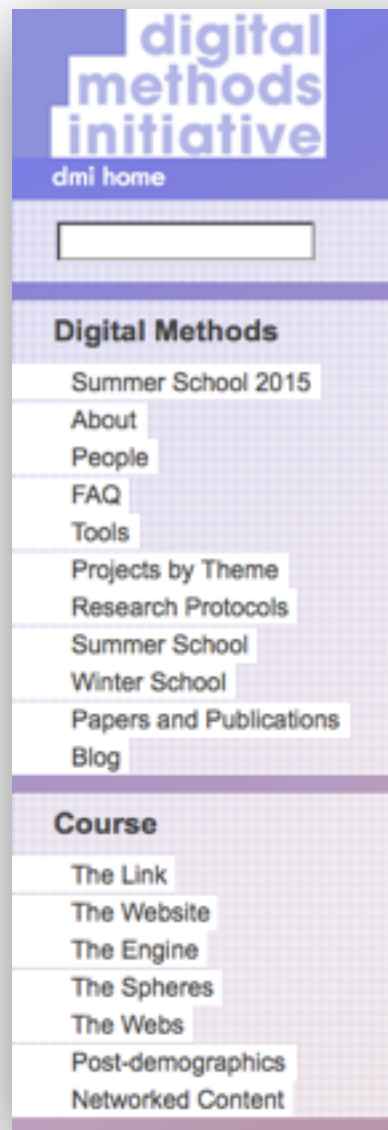
Here, by contrast, I put forward an approach to make use of the forms and materials of **specific digital media** (such as the blog post and the Wikipedia edit), rather than principally those that have been digitized and scanned and uploaded to a digital medium.”

Richard Rogers

Noterbart är att den här sortens digitala analysmetoder inte med nödvändighet behöver samtida dataflöden som empiri; att arbeta med arkiverade webbsidor inom ramen för Wayback Machine är exempelvis en metodologisk variant.



Digitala metoder som forskningspraktik



The Website

- [Issues with the object of study](#)
- [Approach](#)
- [Method](#)
- [Literature](#)
- [Sample project](#)
 - [Google and the politics of tabs](#)
 - [Sample project literature](#)

Issues with the object of study

Investigations into Websites have been dominated by user and "eyeball studies," where attempts at a navigation poetics are met with such sobering ideas as "don't make me think" (Dunne, 2000; Krug, 2000). Many of the methods for studying Websites are located 'over the shoulder,' where one observes navigation or the use of a search engine, and later conducts interviews with the subjects. What one may term 'registrational approaches' have found their most popular technique in eye-tracking. Sites load and eyes move to the upper left of the screen, otherwise known as the 'golden triangle.' The resulting 'heat maps' provide site redesign cues. For example, Google has moved its services from above the search box (tabs) to the top left corner of the page (menu). Here the contribution to Website studies is different. The Website is taken to be an archived object, made accessible through the Internet Archive's Wayback Machine. Which types of studies of Websites are enabled and constrained by the Wayback machine?

The Web archiving scholar, Niels Brügger, has written: "[U]nlike other well-known media, the Internet does not simply exist in a form suited to being archived, but rather is first formed as an object of study in the archiving, and it is formed differently depending on who does the archiving, when, and for what purpose" (Brügger, 2005). That the object of study is constructed by the means by which it is 'tamed' and 'captured' by method and technique is a classic point from the sociology and philosophy of science and elsewhere (Latour and Woolgar, 1986; Knorr-Cetina, 1999; Walker, 2005). Of importance here is how a Web archive as an object, formed by the archiving process, embeds particular preferences for how it is used, and for the type of research performed with it. Which methods of research are privileged by the specific form assumed by the Web archive, and which are precluded?

For example, when one uses the Internet Archive (archive.org), what stands out for everyday Web users accustomed to search engines, is not so much the achievement of the very existence of an archived Internet. Rather, the user is struck by how the Internet is archived, and, particularly, how it is queried. One queries a URL, as opposed to key words, and one receives a list of stored pages associated with the URL from the past. In effect, the Internet Archive, through the interface of the Wayback Machine, has organized the story of the Web into the histories of single Websites. Which types of research approaches are favored by such an organization of Websites?

Digitala metoder som forskningspraktik

Google and the politics of tabs

Over the years the Google interface has been remarkably stable, with a simple search box and two buttons: Google web search, and I'm feeling lucky. However, on top of the search box there have been a series of tabs that have changed somewhat over time. Which tabs, each a Google search service, have remained stable, and which has lost their front-page tab status? What does the departure of the directory from the front page mean for the future of Web search?

Research Protocol:

1. Type <http://www.google.com> into the Wayback machine at <http://www.archive.org>.
2. Using [LinkRipper](#), rip all links from the results page, http://web.archive.org/web/*/http://www.google.com.
3. Use html to pdf to png converter: htm2pdf and ImageMagick to transform the pdf's to png files.
4. Load png's into iPhoto. Make project in iMovie. Load into iMovie, sorted by name, which keeps the pages in chronological order.
5. Record narrative.

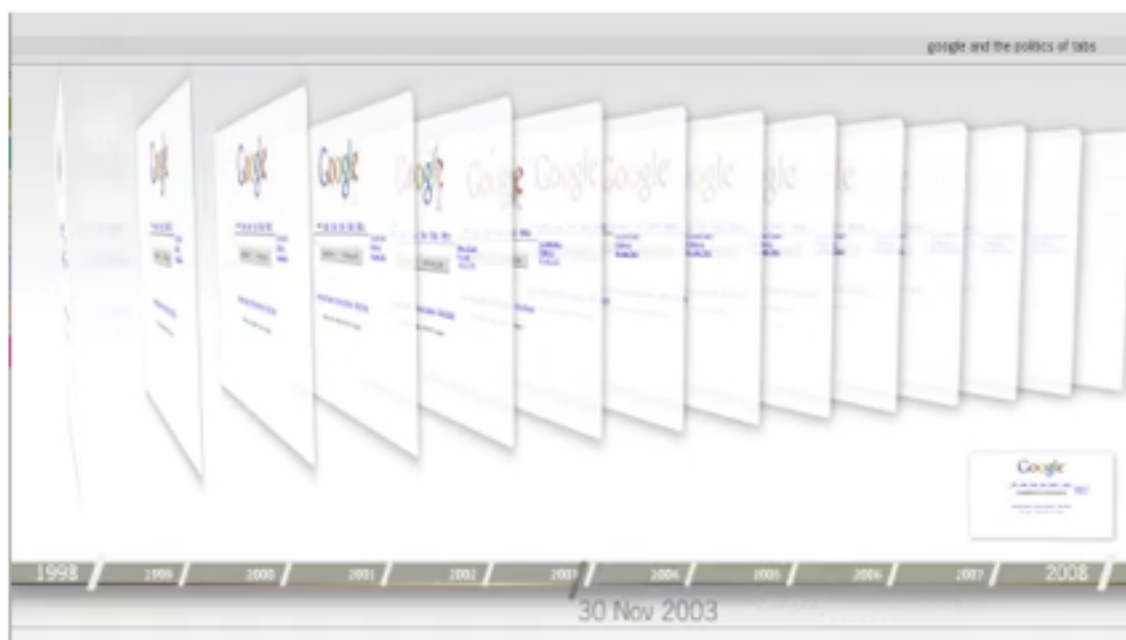
Google and the politics of tabs

Google and the politics of tabs is the history of Google seen through its interface from 1998 until late 2007. It makes use of all the available Google front-pages in the Internet Archive. Google and the politics of tabs chronicles the subtle changes to the Google front-page real estate, showing which services have risen to the interface and the others that have been relegated to the 'more' and 'even more' buttons. It tells the story of the demise of the directory, and how the back-end algorithm has taken over the organization of Web information at the expense of the human editors and the librarians.

Quicktime movie, 5'00", Govcom.org, Amsterdam, 2008

The movie can be found here: <http://files.issuecrawler.net/flash/google.html>

Research by Richard Rogers, Laura van der Vlies, Kim de Groot and the Digital Methods Initiative, Amsterdam. A Govcom.org Jubilee Production by Crooked Line, Amsterdam.



Digitala metoder som forskningspraktik

Link Ripper

http://www.
http://www.
http://www.
http://www.
http://www.
http://www.
http://www.

http://www.
http://www.
http://www.
http://www.
http://www.
http://www.
http://www.

Launch tool

Capture all internal links and/or outlinks from a page.

Instructions

Enter one or more URLs, choose internal links and/or outlinks. Internal links are links within the same domain, external links are links outside of the target domain.

Sample project

Capture external links from the Wikipedia article 'Climate Change'. Input article URL (http://en.wikipedia.org/wiki/Climate_change), select 'outlinks' and rip. After further cleaning, with links to other Wikipedia and Wikimedia domains removed, the list appears as follows:

<http://dx.doi.org/10.1038%2Fnature05699>

<http://dx.doi.org/10.1016%2FS0009-2541%2899%2900084-4>

<http://volcanoes.usgs.gov/Hazards/What/VolGas/volgas.html>

http://www.virtualcentre.org/en/library/key_pub/longshad/A0701E00.htm

<http://www.guardian.co.uk/environment/2008/may/12/climatechange.carbonemissions>

etc.

438 billion web pages saved over time. [DONATE](#)



Tools

[Wayback Machine Availability API](#)

Build your own tools.

[WordPress Broken Link Checker](#)

Banish broken links from your blog.

[404 Handler for Webmasters](#)

Help users get where they were going.



Subscription Service

Archive-It enables you to capture, manage and search collections of digital content without any technical expertise or hosting facilities. [Visit Archive-It to build and browse the collections.](#)



Save Page Now

[SAVE PAGE](#)

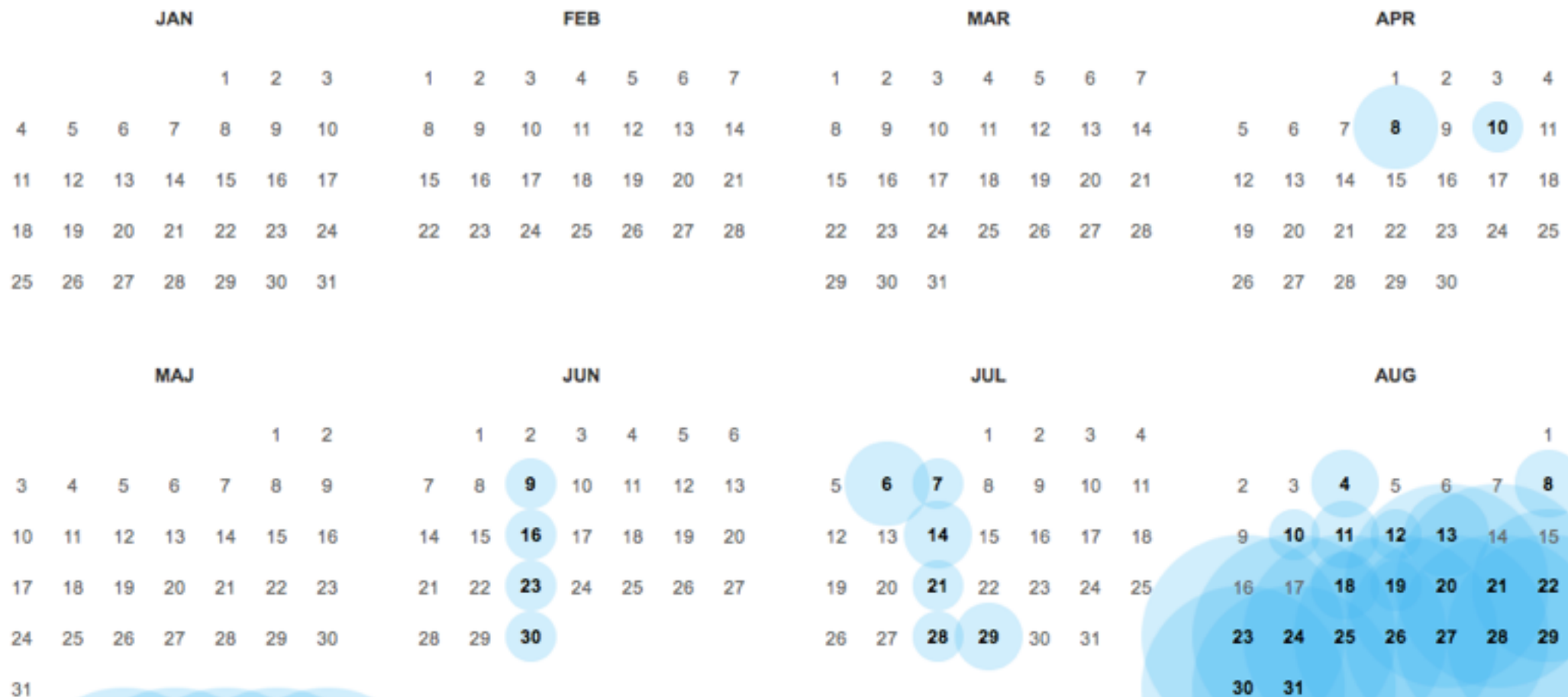
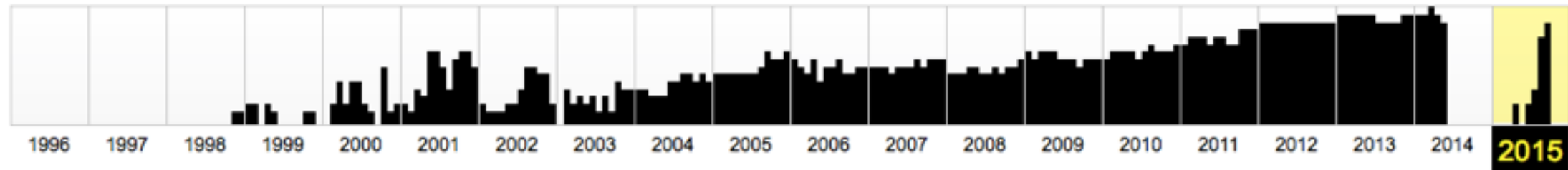
Capture a web page as it appears now for use as a trusted citation in the future.

Only available for sites that allow crawlers.

<http://google.com>

Saved **42 750 times** between [november 11, 1998](#) and [september 22, 2015](#).

PLEASE DONATE TODAY. Your generosity preserves knowledge for future generations. Thank you.



Welcome to Google

[Google Search Engine Homepage](#)

[Multi-task - some of the time - projects that is much more up to date.](#)

11 Nov 1998

00:16 05:05



Digitala avhandlingsmetoder: exemplet Osman 2015

WIKIPEDIA:

**ACCESS AND PARTICIPATION IN AN OPEN
ENCYCLOPAEDIA**

Kim Osman

B.Comn. (Hons)

A dissertation presented in fulfilment of the requirements for the degree of
Doctor of Philosophy

Creative Industries Faculty
Queensland University of Technology

Digitala avhandlingsmetoder: exemplet Osman 2015

WIKIPEDIA:
ACCESS AND PARTICIPATION IN AN OPEN
ENCYCLOPAEDIA

Kim Osman
B.Comn. (Hons)

A dissertation presented in fulfilment of the requirements for the degree of
Doctor of Philosophy

Creative Industries Faculty
Queensland University of Technology

"In order to ... examine issues I recognised I used various digital tools, many of which have been developed by the Wikipedia community themselves. In discussing digital methods and the use of digital tools, Richard Rogers (Rogers 2010, 243) identifies "digital groundedness, or online groundedness, where claims about society are **grounded** in the online."

Digitala avhandlingsmetoder: exemplet Osman 2015

comments, Facebook pages (such as Wiki Women's Collaborative, Wikimedia Australia), tweets, blogs, online video and importantly all the small tools created by the Wikimedia user community. For example, Viégas, Wattenberg and Dave (2004) studied cooperation and conflict between editors with the *historyflow* tool, which they developed to visualise the edit history of articles. Similarly Laniado et al. (2011) developed a tool to measure conflict in Wikipedia by creating chains of mutual replies between pairs of users which occurs on the talk pages of articles, the results of which can be visualised as a "discussion tree."

I primarily used the following tools in my research to understand and explore participation in controversies on Wikipedia:

WikiTrip

WikiTrip maps users by gender (registered users with a gender specified in their profile) and location (unregistered users whose edits are logged by an IP address). I used this tool to understand the differences in participation between registered users.

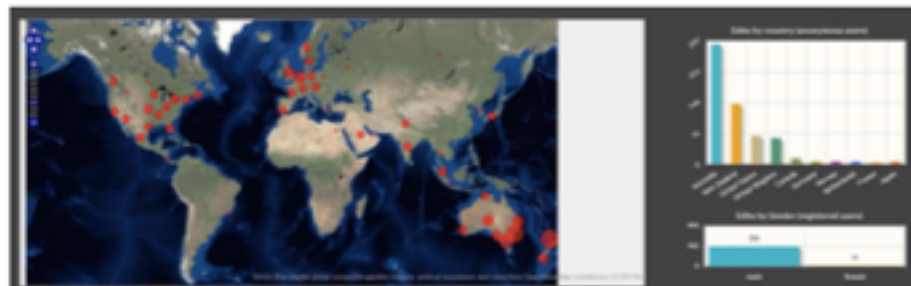


Figure 2.2: Screenshot of Edits to Pavlova (food) by gender and location

Wiki Trends

Wiki Trends generates line graphs of edits to Wikipedia articles over time and I used this to determine periods of interest and activity in regard to the key issues. I then matched this with mailing list activity and media coverage to determine key events and understand how they played out on pages throughout the platform.



Figure 2.3: Screenshot of Wiki Trends results (note the spikes in editing activity around April). (Wiki Trends 2015)

WikiWatchdog

WikiWatchdog generates a list of articles edited anonymously by a particular domain name (for example facebook.com or qut.edu.au). Clicking on a specific edit under the article listed in the results reveals a "diff," the term in Wikipedia for two versions of a page's text side by side, the previous version and the version after the edits were made, with the differences between the two highlighted. I used the site to look for evidence of the prevalence of companies anonymously editing pages associated with them (as in the example above) using a random selection from the top 50 Australian Securities Exchange (ASX) companies as a sample. However during this background research, it became apparent that while high profile companies may have one or two small anonymous edits, there was nothing

Digitala avhandlingsmetoder: exemplet Osman 2015

statistically significant to signal anonymous corporate editing as an issue for the encyclopaedia (as will be discussed further in Chapter 4).



Figure 2.4: Screenshot of WikiWatchdog results for the domain qut.edu.au (WikiWatchdog 2015)

Revision history statistics

Revision statistics are accessed through the View History tab that lists all the edits made to a Wikipedia page. This WMF Tool Labs hosted tool by user X! simplified the work I had previously done “by hand.” It shows a visual breakdown of edits by users as well as a list of editors along with their edits by count and size. It is an excellent visual representation of who is contributing to the discussion (see example below).



Figure 2.5: Screenshot of Revision History Statistics overall edits to the English Wikipedia article Pavlova (food).



Figure 2.6: Screenshot of Revision History Statistics graph and table of edits to the English Wikipedia article Pavlova (food) by year.

In addition to using digital tools as a guide to highlight patterns in contributions, what tools are actually *created* also highlights what developers see as being important issues for the community. For example Wiki Trip visualises contributions to an article by country and gender (SoNet@FBK 2014), and another simple on-wiki tool maps a user's contributions across language editions (Wikimedia Tool Labs 2014), thus showing the importance of gender, location and inter-wiki collaboration respectively to the community.

Digitala avhandlingsmetoder: exemplet Osman 2015



[Project page](#) [Talk](#) [Read](#) [Edit](#) [New section](#) [View history](#)

[Wiki Loves Monuments: Photograph a monument, help Wikipedia and win!](#)

Wikipedia talk:Paid editing policy proposal

From Wikipedia, the free encyclopedia

Contents [\[hide\]](#)

- 1 General comments
- 2 Sticks and Carrots. Sticks for Musts. Carrots for everything else.
- 3 General observations
- 4 Why we need this policy
- 5 Taking this forward
- 6 Directions for disclosure
- 7 Receiving monetary benefits
- 8 Directions for contributing to articles
- 9 Restrictions on AIC and drafting text
- 10 clarification question
- 11 Templates
- 12 Dear god, why?
- 13 A few possible details
- 14 Impractical/Unworkable
- 15 One big problem
- 16 A higher bar
- 17 Proposals Seem Redundant
- 18 Identification and Terms of Use
- 19 Wikipedia:No paid advocacy
- 20 Assess the edit, not the editor
- 21 Examples?

Paid Editing Proposals

In November 2013, there were three main discussions and votes on paid editing:

- [No paid advocacy \(talk\)](#) (closed: **opposed**)
- [Paid editing policy proposal \(talk\)](#) (closed: **opposed**)
- [Conflict of interest limit \(talk\)](#) (closed: **opposed**)

Digitala avhandlingsmetoder: exemplet Osman 2015

General comments [\[edit\]](#)

*The following discussion is an archived record of a [request for comment](#). **Please do not modify it**. No further edits should be made to this discussion. A summary of the conclusions reached follows.*

The general comments from this proposal seem to be that while disclosure is good, it should not always be needed, due to concerns over [WP:OUTING](#). Many editors also commented on issues regarding paid editors difficulty adhering to [WP:NPOV](#). Many of the support votes seem to be due to this being the best policy of the three, due to it being the clearest and simplest. Concerns were also expressed about this putting off good faith paid contributors, due to them having to "jump through hoops" or being unfairly picked on and scrutinized by the community. Overall, it appears the votes on this page are, in the main, **opposed** to the policy as written, but state that COI disclosure should be highly encouraged, even if not needed.

(non-admin closure) --[Mdann52](#)[talk to me!](#) 15:31, 20 November 2013 (UTC)

- Does the phrase **HELL NO** sum up my feelings adequately? [Bwmoll3](#) [\(talk\)](#) 01:21, 28 October 2013 (UTC)
- This adequately compromises with the "all or nothing" proposal in *No paid advocacy*. Very good. [AGK](#) [\[·\]](#) 21:40, 15 October 2013 (UTC)
- I added "All advocacy is prohibited on Wikipedia, and paid advocacy is considered to be especially egregious," just to be sure that nothing here could be interpreted as endorsing advocacy. If anybody has any doubts on this read [WP:NPOV](#) a2nd [WP:NOT](#). I also removed "Paid advocacy" from the section heading - there was nothing about paid advocacy in the section. Given those changes, there is nothing in this that contradicts the Bright Line rule (it just doesn't go as far) and folks can vote for 1 or both of the current serious proposals without fear of contradicting themselves. I'll suggest that the originator start an RfC and I'll vote **Support**. [Smallbones](#)[\(smalltalk\)](#) 21:51, 15 October 2013 (UTC)
- I don't think the word "egregious" is very clear in this context since it mainly just means "outstanding". I'd exchange it for "offensive", "harmful", "reprehensible", or something along those lines. -[Thibbs](#) [\(talk\)](#) 01:47, 16 October 2013 (UTC)
 - From the American Heritage dictionary: "Conspicuously bad or offensive." Merriam-Webster states "Conspicuous; especially: conspicuously bad." Assuming the intent is to convey a sense of conspicuous harm, I think "egregious" is apt. [isaaci](#) [\(talk\)](#) 03:28, 16 October 2013 (UTC)
 - From the Oxford American Dictionary: "1. Outstandingly bad; shocking 2. (archaic) remarkably good ... ORIGIN mid 16th cent. (sense 2): from Latin egregius 'illustrious,' literally 'standing out from the flock,' from ex- 'out' + grex, greg- 'flock.' The derogatory sense probably arose as an ironical use." It feels awkward to me as it's currently used here. Perhaps replacing "especially egregious" with "egregiously harmful" would work? -[Thibbs](#) [\(talk\)](#) 10:35, 16 October 2013 (UTC)
 - Modern usage has a "bad" connotation; "egregiously harmful" sounds awkward to me due to the redundancy (something harmful in an outstandingly bad way). We can see what others think. [isaaci](#) [\(talk\)](#) 12:46, 16 October 2013 (UTC)
 - ~~This awkwardness could possibly be avoided by simply using a different word. "Egregious" has too much adjectival baggage in my view. It doesn't fit all circumstances. You could say "The errors he made were egregious," but nobody would say "This food tastes egregious!" The use of the word in this sentence strikes me as similarly awkward. But I agree we should see what others think.~~ -[Thibbs](#) [\(talk\)](#) 18:10, 16 October 2013 (UTC) Never mind. Already addressed. -[Thibbs](#) [\(talk\)](#) 18:21, 16 October 2013 (UTC)
 - Just as a side note: "egregious" is typically used to describe acts and behaviour, rather than things. So in the previous text, the behaviour was being described as conspicuously problematic. [isaaci](#) [\(talk\)](#) 18:37, 16 October 2013 (UTC)
 - And for the record I'd have been happy to see "especially egregious" replaced with the less awkward "conspicuously problematic". -[Thibbs](#) [\(talk\)](#) 18:49, 16 October 2013 (UTC)

Digitala avhandlingsmetoder: exemplet Osman 2015

Controversy One: Paid editing

The talk pages of three failed proposals to form a policy regarding paid editing:

“Paid editing policy proposal,” “No paid advocacy,” and “Conflict of interest limit.”

Words	164, 822
Total edits	2,208
Total contributors	300
Top 10 contributors % of edits	31.2%

Table 2.1: Breakdown of words, edits and contributors in Controversy One

Controversy Two: VisualEditor

One discussion “Wikipedia talk:VisualEditor,” split into six archives.

Words	123,324
Total edits	1371
Total contributors	282
Top 10 ³ contributors % of edits	42%

Table 2.2: Breakdown of words, edits and contributors in Controversy Two

Controversy Three: The gender gap

This controversy comprises two discussions, one at the “Categories for Discussion” page and another at “Category talk: American women novelists.”

Words	35,976
Total edits	571
Total contributors	215
Top 10 contributors % of edits	46%

Table 2.3: Breakdown of words, edits and contributors in Controversy Three

Digitala avhandlingsmetoder: exemplet Osman 2015

Controversy One: Paid editing

The talk pages of three failed proposals to form a policy regarding paid editing:

“Paid editing policy proposal,” “No paid advocacy,” and “Conflict of interest limit.”

Words	164, 822
Total edits	2,208
Total contributors	300
Top 10 contributors % of edits	31.2%

Table 2.1: Breakdown of words, edits and contributors in Controversy One

Controversy Two: VisualEditor

One discussion “Wikipedia talk:VisualEditor,” split into six archives.

Words	123,324
Total edits	1371
Total contributors	282
Top 10 ³ contributors % of edits	42%

Table 2.2: Breakdown of words, edits and contributors in Controversy Two

Controversy Three: The gender gap

This controversy comprises two discussions, one at the “Categories for Discussion” page and another at “Category talk: American women novelists.”

Words	35,976
Total edits	571
Total contributors	215
Top 10 contributors % of edits	46%

Table 2.3: Breakdown of words, edits and contributors in Controversy Three

**Kombination av digitala och
”beräkningsbara”
kvalitativa metoder.**

– tack.

